

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносиТЬ: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на рік 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:
на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 долярів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
лярів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 долярів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.
Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

Европейські держави а італійсько-турецька війна.

(*) Як звіщає „Giornale d'Italia“ застаріло наслідком розпорядку італійського правління телеграфічну службу в Триполі для дневника і приватних сторін. Сей розпорядок італійського правління вказує, що оно усуває всяки інші згадки, а думає приступити до рішаючих операцій в Триполі і на Егейському морі. Однак сі воєнні операції Італії в Триполі не доторкують ся інтересів європейських держав. Положення італійських військ в Триполі є великою проблемою. Важливі війська стрічають великих труднощів, притаманних великий брак води, підсніжні вельми нездорові, в день страшна спека, ночию до-
кучливі зими; все те отже в природні союзники неприятеля. Щоби всі ті перепони побороти, приневолена Італія удержувати в Африці 120.000 війска.

Недавно прибула до Відня з боєвища триполітанського певна личність, котра запевняє, що турецко-арабське військо добре зорганізоване, має потрібні засоби і рішуче вести дальнє боротьбу, поки аж останній Італієць не уступить ся в Триполітанії. Тимчасом проголосена королем в італійським парламентом пропозиція Триполітанії викликаною тим сподіванням в народі одушевлене не позволяється, що Італія уступати. А що італійські війська в Африці не можуть досі виказати ся ніким наглядним успіхом, отже флота, котра досі обмежала ся блокадою і вилапуванням кораблів, має розпочати боєву діяльність.

Ціль морських операцій є двояка: 1) за-
чепити Туреччину, щоби їй нанести значне пораження, а з другого боку наперти морально на держави європейські, щоби они приневоли-

ли Турсчину застановити дальшу війну, бо тим способом міг би бути європейський мир заколочений.

Чи ті намірені італійські операції доведуть до бажаного успіху, про се годі сказати щось певного.

Як звіщають, європейські держави стараються посередині, так бодай можна згадувати ся з дневникарських вістей про наради амбасадорів, а справа представляє ся така, неначебін справді всі горячо бажали міра.

Але коли близше приглянемося сим подіям і вістям, то насуває ся мимохіт питання: як тут бажають обмежити? З примиренем справа має ся подібно, як і в війною, а мир залежить від подібних обставин, як війни. На сам перед висувають ся тут не обі воюючі держави, але інтереси великих європейських держав.

Новітні держави повязані такою сітою порозумінь, союзів, договорів, приятелів, так що зараз все тут зрушує ся, наколи щонебудь зачепить ся на тій сіті. Найгустіші зв'язки зберігають ся інтереси держав в Царгороді і тут они найбільше перехрещують ся. Туреччина є великою важкою областю, на котрій сходяться інтереси різних європейських держав, о котрій ідути держави між собою на зразок Триполітанії викликають такі складності в народі одушевлені не позволяють тільки Італії уступати. А що італійські війська в Африці не можуть досі виказати ся ніким наглядним успіхом, отже флота, котра досі обмежала ся блокадою і вилапуванням кораблів, має розпочати боєву діяльність.

Ціль морських операцій є двояка: 1) за-
чепити Туреччину, щоби їй нанести значне пораження, а з другого боку наперти морально на держави європейські, щоби они приневоли-

стро-Угорщину відчуває все те найбільше, що діє ся в Туреччині, в усім бере живу участь, але з другого боку не може знов допускати до обмеження і ослаблення поваги і могутності Італії. Німеччина звязана з Туреччиною найсильнішими матеріальними і моральними взаєминами, але так само як наша монархія є она союзницею Італії. Росія найбільш дбає про осягнене свободного переїзду флоту скрізь Дарданелі, але в сїй справі стрічає великий опір Англії, котра не бажає бачити на Балкані могутчу Росії. Франція, союзниця Росії і приятелька Англії, має в Туреччині крім вложених там міліардів також далекосяглі політичні інтереси.

Як отже випаде ся велика борба о обезпеку інтересів європейських держав і їх угрюповані з береженем сих інтересів? Чи європейські держави залишать свої змагання і не-
безпекі коромоли? Італія приготовляє ся до великого удару, а поки що час відвернути страшну грозу і обезпечити европ. народам потрібний мир.

„Звідси Гнів“?

(□) Наші народно-демократичні і радикальні представники, а також їх часописи є незвичайно первові. Найдрібніша замітка, найлагодніша критика про їх хиби або промахи, про безуспішність або невдачність парламентарної діяльності виводить їх з рівноваги. Виходить із сего, що ми повинні все і весь лише величати і похвалювати, хоч би они допустили ся (а бувало се нераз) грубих промахів і помилок, бо всяку критику їх по-
літики вважають прямо неначебін народною зрадою.

В оцінюванню діяльності наших послів парламентарів і соймових поступали ми все великою обережністю і богато їх похібок прямо промовчували, а в тім оцінюванню ми дуже часто наводили критику з їх власних кругів, подавану в народно-демократ. органі, або голоси інших дневників (вімецьких, або слов'янських). А коли хто задав собі труду порівнати нашу критику народно-демокр. і радикальних послів з критикою, яку свого часу вели народно-демокр. і радикальні часописи над діяльністю руских послів в куріяльнім парламенті, то наша критика вийде зовсім бліда супроти тих брутальних напастів, з якими свого часу накидали ся на тодішніх послів і то дуже часто лише на основі прямих видумок і накручування та перекручування фактів народно-демокр. і радикальних часописів.

Так н. пр. і наша оцінка передвеликодні сесії, а з окрема оцінка переведеної в останніх дніях перед відроченем рускої обструкції, подана нами на основі голосів часописів різних напрямів, від соціалістичних почавши, а скінчивши на вільномудріх і півурядових, вивела народно-демокр. круги з рівноваги а наші зовсім спокійні і предметові виводи називав віденський дипонант „Діла“ пос. (В) „розвоем доконаним на українським клубі“.

На се зазначимо, що якраз народно-демократичні і радикальні круги політичні і їх часописи держали ся і держать ся боєвої і розбоєвої тактики і таку роботу ми лишаємо їм, не бажаючи ставати їх конкурентами, або їх перелігувати так, як в тім напрямі радикали перелігують ся з народними демократами.

Маємо на се кільканадцятілітні сумну історію останніх невідрядних часів, як народно-демократ. і радикальні агітатори, ідучи

Половчанин.

Компромітація.

(Підказів причини до „Евшаніїди“).

(Конець).

А кінни із дослідників галицько-руського відродження, які справді прояснили се відроджене у многом, називане науковою працю над дрібними хобі проявами нашого духовного життя „кертичною працею, що боїть ся сонця“, ставлене в один ряд Могильницького та Гарасевича з Левицким та Добринським — се щось таке монстраульне в науковім органі, що се назвемо хиба простим літературним розбоєм! Та й сама особа д. Евшан — яким доказом сего, куди він зайшов, поминаючи з легким серцем наукову працю, яка не съміє перейти до денного порядку над малою навіть подробицею, коли она хоч трохи характеризує обговорюваний предмет.

„Зніщиши“ так основно й вміло наше відроджене, переходить д. Евшан до нового (як він каже) освітлення М. Шашкевича, чуючи себе „примушеним“ се зробити, бо... Шевченка ніхто так не пошанував, як Шашкевича. Ніби то тому Шашкевич винен, що ані „Наукове Тов. ім. Шевченка“ ані ніяка інша наша інституція не уважала своїм обважком, видати в ювілейний рік от пр. можливо критичне видане всіх писань і малюнків широка передмова (Причинки до історії куль-

Шевченка! Певна річ, се справдішний скандал, але Шашкевич таки тому не винен!.. Так само не винен Шашкевич, що д. Евшан, для „пошанування“ підесятиліття смерти Шевченка видав свою „студію“ про него, богату в фрази, пустомістство, вісенітніці, та в обніжува-
ні ваги творчості українського гея.

I хотачи подати „нову характеристику“ Шашкевича, пов. автор застонавляє ся над романтизмом у західній Європі (Німеччині) і у Славян. Сей уступ — і так повинуваний з чужих книжок — (в ескамотовано чужих праць, без подання жерела д. Евшан — мистець) пропускаємо, а переходимо просто до сеї так довго заповіданої характеристики.

Якось безслідно проминуло його житє, нікого не загріло до дальшої діяльності — починає свою характеристику д. Евшан. Замість відповіді радимо д. Евшанові прочитати перші сторінки вступу до кореспонденції Якова Головацького в літах 1850—62, виданої проф. Студинським, а він пізнає, що він сказав.

Така сама правда, що після смерти Шашкевича 1845. р. всі поховали ся в темності, бо Шашкевич видно не знає нічого про діяльність братів Головацьких. З передмови проф. Студинського до листів Головацького з літ 1835—49 міг бути п. Евшан не одного тут навчити ся, хоті такі „великі люди“, як генеральний критик, крім своїх „студій“ нічесії праці призначати не вміють. Може впрочім ся

турного життя Галицької Русі в літах 1833—47), що числити понад сто сторін друку, видається також п. Евшанові „кертичною працею“, що боїть ся сонця“, то нехай прийме до відомості, що люди дійсно учні, як проф. канівського університета, Петровський, найшли в „Причинках“ „високі наукові науки, і літературні достоїнства“, піднесли з признанням, що проф. Студинський постаралася разіскати і офіційні акти, важливі для характеристики тѣхъ условий, въ якихъ приходилось работати первымъ дѣятелямъ на нивѣ народної въ Галиції“, хотіть „найти ему удалось — не по своей винѣ — немногое, но и это немногое въесь ма-
важно и интересно“ („Журналъ мин. нар. просвѣщ.“ за рік 1910 стр. 416—17).

На Шашкевича пригадали собі — каже д. Евшан далі — галицькі Українці аж 1848 р., коли то треба було чимось себе заманіфестиувати й виказати ся якими житем. Тоді й канонізовано їго на мученика. А як доказ на се подає д. Евшан виправок із „Згадки за Маркіяна Шашкевича“ Николи Устияновича, як видно, написаної по гадді ш. критика 1848 р. I тут — ридайте і плачте ся великі учні, що не хочете знати „кертичної“ роботи ви-
шукування дрібних духових прояв! Д. Евшан зловив ся сам у сїї наставлени такими людьми, як проф. Студинський і його учні. Бо „Згадка за Маркіяна Шашкевича“ написана Миколою Устияновичем перед 1848 р. і то

зразу по польські п. з. „Cieniom Marcjana Szaszkievicza“. Вже пок. Огоновський поклав усілівні дату написання сїї поезійки на 1846 р. і она написана зовсім певно того ж 1846 р., як се виходить ясно з початку:

„Trzy wiosny czekam, wygladam trzy wiosny,
I trawę badam źrenicą współbraci,
Czy jaki kwiatek choć skromnej postaci,
W poranek złoty promienny radośny,
Nie błyśnie na Twoim grobie.“

Отже коли знаємо, що Шашкевич помер 1848 р. (7. червня), то по доданю „trzech wiosen“ будемо мати 1846 р.

I вистане прочитати сю поезійку, відчути се одушевлене, з яким Устиянович вже тоді (1846 р.) говорить про Маркіяна, щоби зрозуміти, що варта балаканина д. Евшана, опера на перекручуваню фактів. Хотя конче доказати, що Шашкевича почали величата національним героєм доперва 1848 р. д. Евшан наводить прекрасне звеличене пам'яті Шашкевича з 1846 р., отже два роки перед сим 1848 р., думаючи однак у своїй крайній ігноранті, що се звеличене зложене що йно 1848 р. Tableau!

Та мало того. Злобна доля, яка не знає милосердя над закукурченими невіжками, зачвіла собі з д. Евшана ще лічше. Оті він (д. Евшан) кладе (на стор. 299) дату смерті Шашкевича на 1842 р. Д. Евшан, та Шаш-

РУСЛАН

християнсько-сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска“. — з Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских съятів о 5 год. по полуночі. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслана“ при ул. Хмельовського ч. 15, II. поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукопис звертає ся лише на попередній засторогу.

Рекламація лише неопечатані в вільні від порта. — Оповіді звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 с. Подяки і приватні донесення по 30 с. від стрічки

з собою нававоди, турозбову тактику впроваджували в широкі народні верстви, поміж молодіж і тим способом змарнували чимало цінного народного капіталу. Події останніх днів виявили наглядно ту здичільність народно-демокр. і радикальних ревувів, до якої они намагаються, ховаючи ся за польською незайманостю, втягати навіть шкільну молодіж, марнуючи тим способом нашу народну будучину, щоби такими способами звернути бачність рускої суспільноти в інший бік, за крити свою безуспішність парламентарні і не дати руській суспільноті спокійно і критично застосовити ся над „такою роботою“.

Окрім того „статі і дописи в „Ділі“ аж зашироко і заосновно“ розмальовували руску обструкцію неначеб не знати який успіх, а так само п. (В.) тепер ще повтаряє сю самовхильбу, „що доперва через послідну обструкцію ріжні партії стали навязувати зносини з українським клубом (!) передтим відокремленням. Якраз недоволене партій з обструкції, недоволене викликане нашим клубом нарочно обструкцію, в доказом, що доперва по обструкції стали з нами більше числити ся“ (!).

Признає отже сам п. (В.) в „Ділі“, що досі, значить протягом п'яти років, укр. клуб був в і докремленій і через те очевидно діяльність его була безуспішна, але хоче в суперечності з дійстю правдою вмовити в руску суспільність, розчеслюючи на єї легковірність, мов би то наслідком обструкції „стали ріжні партії навязувати зносини з укр. клубом“, і мовби аж тепер готовість укр. клубу до обструкції нагнала партіям респект!

Який респект здобув собі укр. клуб обструкцію, се ми виказали наведенем голосів ріжніх днівників про останні засідання перед великодні. „Навязуване зносин“, про яке говорить п. В. проявилось ся тим, що представники ріжніх партій парламентарних зверталися з докорами до укр. клубу, що зломив слово, бож его голова згодився на днівний порядок уложений на нараді клубових предсідників, а другого дні країне крило поза плечима голови, почало обструкцію і др. Евген Левицкий пояснив се тим, що „зломане даного слова не є ніяким нещастем!“ За се докорювали укр. по слам не тілько сторонництва праці, але й соціал-демократи! А яку повагу здобуло країне крило для укр. клубу, виявило засідане в сєреду, коли промовляв др. Голубович, так що не тілько всі посли інші повинили ся з салі, але навіть днівникарська ложа сьві-

тила пусткою. Такий то респект здобули обструкційні розмахи клубу!

П. (В.) намагає ся виправдати безплодність передвеликодні сесії тим, що інші клуби не осягнули ніяких успіхів, а укр. клуби приписують успіхи соціал-демократів і інших сторонництв більшості, в котрій тоді опинилися при голосуванні і укр. посли.

На останку зазначимо їй се перекручуване п. (В.) мов би то ми „осмішували“ укр. клуб. Безуспішність его викликав лише сум і жаль, що таке число послів не може осягнути хочби дрібної частини тих високопарних обіцянок, які они давали при перших і других виборах. А так само неправдою, є мовби ми маловажили помилуване укр. студентів. Се є та дрібна відплата, до якої клуб був обов'язаний за ті необчисливі шкоди, нанесені молодежі, за те марноване єї сил. А коли при тій нагоді п. (В.) знов торочить неправду, мовби то через п. Барвінського виборці, попали за крати, мусіли відбута приписану їм кару, а деякі навіть в криміналі погнили“, то на се скажемо, що як раз в окрузі п. Бого не було кримінальних процесів виборчих, а в інших округах, спричинених радикальними кандидатами, між іншими і паном В., а деякі оборонці не тільки не сповнили свого обов'язку, як слід, але веліли собі добре оплатити свою оборону.

Мимо таких напастей, не дамо собі відобрести права критики діяльності руского клубу, бо се є обов'язком нашим днівникарським і народним і „звідси гнів“ дописи „Діла“ і народних демократів.

Віднова тридіржавного союза.

(Δ) Днівникарство переповнене вістями про обезпеку тридіржавного союза. Сі вісти не зачудують нікого втасмненого в політ. справи, однак в Парижі і в Лондоні викличуть таки велике враження і розчароване. Тридіржавне порозуміння (Франція, Росія і Англія) давно заходили ся, щоби розстроїти добре взаємини між Римом, Віднем і Берліном. Французький амбасадор Барер при Квіріналі був не так заступником французької Республіки в Римі, як висланником тридіржавного порозуміння, щоби Італію відорвати від тридіржавного союза, а тим способом відокремити Австро-Угорщину і Німеччину. Коромольник Барер розпоряджував богатими засобами і міг тому мати до розпорядимости італійське днівникарство та розпочав завзяту боротьбу

проти Австро-Угорщини і Німеччини які природних ворогів молодої Італії

Однак Італійці мимо палкої вдачі з тверезими політиками реальними і зрозумілими заходами Барера та дали єму зрозуміти, щоби залишив свої коромоли. Італія може отже мати в тридіржавнім союзі рівнорядне становище з іншими двома державами, коли тимчасом в іншій консталіції граває підрядну роль. Се зрозуміла Італія і тому єї керманичі залишили політику „екстратуру“. Італійський міністер загр. справ маркгр. Сан Джюліано, тверезий політик, котрий відбув як довголітній амбасадор в Лондоні добру школу в Лондоні, заявив зараз, обягнівши керму, що він є рішучим прихильником тридіржавного союза і буде в тім напрямі поступати.

Наслідки сеї політики проявили ся зараз. Взаємини між Римом і Віднем з одного боку а Римом і Берліном з другого стали сердешніші. Навіть між населенем союзних держав проявили ся приязніші відносини. Зате тим більше напружене витворило ся між тридіржавним порозумінням і Італією. Се виявило ся ще яскравіше в вибухом італійско-турецької війни. Коли Австро-Угорщина і Німеччина, хоч приятелі Туреччини, заняли сути проти Італії прихильне становище, Франція й Англія старалися приречену нейтральність в користі Туреччини нарушити. Через Туніс і Єгипет перевозять ще нині амуніцію й оружжя у великім числі до турецкого табору. В Лондоні і в Парижі намагаються пильно перевивати розпочаті Австро-Угорщиною, Німеччиною і Росією переговори в справі примирения.

Під час недавного побиту цісаря Вільгельма у Венеції обговорювано основно італійско-турецьку війну, а вислідом сих нарад є віднова тридіржавного союза. Улюблена гадка покійного короля Едварда, так пильно пілана мівістрами Делькассе і Ізвольським, здається погребана на все. Окликом Англії і Франції тодішньої було: окружене Німеччини, а щоби сю ціль осягнути, намагалися Італію відорвати від тридіржавного Союза, а Австро-Угорщину пастроїти проти Німеччини. Однак се наміри не повели ся. Після смерті короля Едварда упав Делькасс, а за ним усунено Ізвольського. Тридіржавне порозуміння, що та загрожувало європейському миру, втратило свою грозу, а тридіржавний союз буде дальше кріпким забором європейського миру.

I так далі, і так далі! Здає ся, досить того, що ми не скінчили би хіба у великім томі виказуване сих поражаючих просто річевих помилок, які знайдуть ся в отсії невеличкій статті.

Нехай же особа д. Евшана стане в науку тим, що то нині раді би відірвати нашу молодіж від наукової праці — хоч би над дрібничками, бо незнане сих дрібничок пімстить ся гірко. Доперва пізнавши дрібнички, можна брати ся до ширших праць, бож більша робота в тільки складовою працею, овертою на таких дрібничках. А то нині справді виходить таке, що будемо говорити про широкі „відносини“ чи „напрям“ в літературі, а на кождім кроці спотиқнемося з такі річі, як дата смерті Шашкевича, як діяльність Устияновича, як значіння перекладів св. Письма і т. п.

Редакції нашого літературно наукового місячника радимо, щоби она справді поступала так, як се всюди голосить: щоб не була висловом тільки одної групки людей з маркою псевдо-поступовості. У згаданій статті д. Евшана веде ся боротьба проти християнських суспільників (гл. стор. 306 і численні згадки про гоф. Барвінського) і проти війни реакційного нашого духовенства — і то ведеся боротьба: без примірною ложю та визиваючою до неба о місті і горянцію. Чиж закриване правди і обкідуване своїх власних людей болотом — є поступовості?

— Календар. В неділю: руско-кат.: Марії; римо-кат.: Антонія. — В понеділок: руско-кат.: Тита преп.; римо-кат.: Людвіни.

Політичний огляд.

Абсолютизм в Хорватії дає ся сильно відчувати тамошньому населенню. Урядовий дневник оголошує розпорядок королівського комісара, котрий поручав, безповоротно арештувати кожного, хто розсіває фальшиві поголоски.

Вчора по полуночі переведено трусиною в редакції органу сербо-хорвацкої коаліції „Рокет“.

Загалом ціле кипуче життя Хорватів немов заснуло з хвилею знесена конституції. Однак лише позірно, бо Хорвати розвивають тепер діяльність поза межами свого родинного краю. У Відні або в Любляні має появити ся дневник, орган хорвацкої опозиції, на час тривання віймового стану в Хорватії.

Насильство мадарських загорілів над Хорватами відбулося ся голосним відгомоном в цілім світі. Чеські сторонництва з цілої Моравії задумали уладити величезне віче в Берні для протесту проти віймового стану в Хорватії.

Жаль також, що з трудного положення Хорватів користає Росія, бо очі південних Славян звертають ся все в трудних хвилях на північ...

Виборчою реформою займає ся тепер також французький парламент на основі пропорціональності, бо навіть республіканські Франції вже за богато радикальних буч.

Наради над виборчою реформою обмінували вже деякі небезпеки, котрі могли бути доведені до повалення міністерства. Досі згадала ся пос. палата на такі точки: Пос. палата має бути зменшена о 75 послів, а складає ся з 522 послів. На 22.500 виборців припадає один посол, крім того має бути вибраний другий посол, наколи число виборців збільшиться ся о 11.250 виборців. Кождий департамент творить виборчий округ: сі департаменти, на котрі припадає більше послів, розпадаються ся знов на виборчі округи. З причин приділення позистаючих ще посолських місць департаментальні виборчі округи мають бути злучені з сусідніми департаментами для утворення виборчого округа. Палату посолську вибирають на основі голосування лістами з застукою меншості. Перший розділ місць між лістами відбуває ся в рамках департаментального виборчого округа.

Однічною мірою є виборчий квоцієнт, обчислений з числа голосуючих. Кожда ліста містить при сім першім розділі стілько місць як середнє число відданих на них голосів обчисмавши виборчий квоцієнт.

Унагляднимо се прикладом: В окрузі виборчі, на котрій припадає 5 послів, іде до вибору з 135.000 вписаних виборців до урни 126.000 виборців. Виборчий квоцієнт виносить отже 126.000 : 5 = 25.200. Після середніх цифр одержаних голосів (сума голосів поділена числом кандидатів) припадає на три лісти 50.400, 50.400 і 25.200 голосів. Перші дві лісти одержують отже по двох послів, бо виборчий квоцієнт (25.200) містить ся в середній цифрі відданих на них голосів; третя ліста має тілько одного посла. Наколи так лучить ся, що число послів не так гладко поділиться ся як в повисім прикладі, тоді позистаючий мавdat одержувати та ліста, котра містить абсолютну більшість відданих голосів. Коли ж ві одна ліста не одержить абсолютної більшості голосів, тоді сей мандат дістане та ліста, котрої пересічне число голосів є більше. Щоби дістати позистаючий мандат, може злучити ся також кілька ліст. З кождої лісти проголошує ся сих кандидатів вибраними, котрі дістали найбільше число голосів.

■ ■ ■ **Просямо відновити передплату.** ■ ■ ■

НОВИНКИ.

Часто чуємо в часі мясніць се питане Відповідь проста. Закупити граммофон съ вітової марки **ПИШУЧИЙ АНГЕЛИК** який перевищає що до якості всіх інших подібні вироби. Шумні реклами конкурентів фірм завели вже неодного, бо дістав за дорогі гроші лихий товар. Одинокий склад граммофонів і плит з пишучим ангеліком у

Йосифа Венслера
у Львові ул. Сикстуска ч. 2, т. тел. 1560.
в Krakowі, ul. Фльорианська ч. 25.
Філія в Krakowі, ul. Гродзка 71.

Ті граммофони є примінені до новочасної техніки і всіх здобутків на тій області, про що кождий може пересвідчити ся. — Демонстрація без примусу купна. Цінники даром і франко. — Концертний граммофон разом з 5 плитами с. в 10 зняті коштує 50 К. всяких плит, крім марки „Ангелік“ і „Зонофон“, купують по 2 К.

Перерібки патефонів на гранімоф ангелікові.

Матеріали до знозин галицьких москвиців з Росією.

(Дальше).

Тернополь дня 5. листопада 1885.

Всепочтенній Дирекції!

Отв'єчай Всеп. Дирекції на мої два письма от 24. жовтня с. р. дописю свою от

26. жовтня с. р. N-о 2070 послується Таяжъ

на кождомъ мѣстцѣ ражучо въ очи біючимъ

тероризмомъ и оскорблениемъ мої чести,

понужда мене тымъ образомъ къ поневоль-

ному упомнанню за туюжъ гдѣ и якъ слѣ-

дуетъ. — За поводъ уволненія мене подаєть

Всеп. Дирекція мою неблагонадежность и на-

несеніе Заведенію большіи убытки черезъ

мої преднамѣрнія дѣйствія, корії имѣли

мнѣ быти указанія при послѣдній ревізії Г.

Щуровськимъ. Всеп. Дирекція сдѣлала тутъ

грубый промахъ, ибо власне Г-нъ Щуровський

на основавію своїхъ изслѣдованій въ мѣся-

ци іюно и юлю с. р. передаль Всеп. Дирек-

ції отчетъ, въ которомъ отклоняется даже

всяка тѣнь неблагонадежности у мене, що

больше онъ осуждаєть въ томъ центр. бух-

галтерію за недбалое веденіе книгъ, що и

для Дирекції, которая должна наблюдать

точность и порядокъ тамже, совсѣмъ не есть

похвалою. — Затѣмъ кто тутъ больше небла-

гонадежнимъ?

Що касається убытковъ о которыхъ уже

только разовъ говорено и писано, повторяю

еще разъ, що не я ихъ причинилъ Заведенію и не філія торговельная, а сама центральна Дирекція. — Но если Дирекція не давала грошей до провадженія интересу а надто забирала безпрестанно всякий крайцартъ, якій только въ кассѣ філіальної находился, такъ и не было чимъ робити. — Кто же тутъ вино- вать? Но припустимъ, що черезъ філію а тежъ черезъ мене понесло Заведеніе якій то страты, то чиже никнулибы они во виду пріобрѣтенныхъ мною 300.000 рбл. для Заведенія.

Мимо того Всеп. Дирекція подносить всегда только мимо мною нанесеніе убыткі а о фактично нанесеной прибыли такъ упорно замолчає?

Касательно прекращенія мнѣ жалованья говоритъ Всеп. Дирекція въ выше приведеной дописи такъ: "Ваше отношеніе къ намъ опредѣляется провизорично мимо Вашимъ назначениемъ отъ 30. марта с. р. N-о 606" и т. д. нѣсколько строкъ дальше говорится: "еслибы Ваше назначеніе было даже и непровизорично а постоянно, то имѣя достаточныхъ факты(?) Вашихъ дѣйствій во вредъ Заведенія, Дирекція вправѣ уволить Васъ немедленно и по сему потрудитесь все то что сдѣлано Вами съ нарушеніемъ законныхъ предѣловъ исправить."

На се долженъ я отвѣтити: а) что такъ Всеп. Дирекцію поднесенное провизоричное отношеніе мое къ Заведенію якъ и удаленіе не имѣють на малійшого основанія и значенія, такъ якъ Всеп. Дирекція не уладила съ мною

якъ належало давного еще отношенія съ пе-

редъ 21. марта 1885. помимо моего спраше-

ливого супротивленія ся и выясненія дѣла въ письмѣ моемъ еть 8. апрѣля 1885. б) что поднесеніи факти моихъ дѣйствій во вредъ Заведенія на дѣлѣ не существуютъ — а противно суть ничимъ не оспоримі факты моего дѣйствія только въ пользу Заведенія и единственно тимъ то фактическимъ дѣйствіемъ моимъ одолжаетъ Заведеніе съ цѣлымъ персоналемъ своимъ настоящое свое существованіе, во виду чего Дирекція въ благодарности ко мнѣ должна была по неуклонной обязанности, ненарушающей законныхъ предѣловъ постараться мене многозаслужившаго ся, належито вознаграждити, а не безвинно чернити, удаляти и губити для своихъ цѣлій. — За тѣмъ не я а Дирекція поступила собѣ адѣль вопреки обязанности и закона и должна все несправедливо и съ нарушеніемъ законныхъ предѣловъ сдѣланное для избѣженія злоподѣйствій направити.

Всеп. Дирекція поучаетъ мене дальше, дабы я не думалъ и не воображалъ себѣ что она можетъ дѣлать какія либо снисхожденія. За снисхожденіе Всеп. Дирекціи покорѣйше благодарю. Я о то не просиль, не трошу и просити не буду. По моей сторонѣ правда чистая и ясна якъ сонце, на що докази у мене въ рукахъ, а совѣсть свободная отъ порокъ, недѣлаєтъ мнѣ упрековъ затѣмъ неубояваюся борбы, къ которой идеально вызываетъ мене Всеп. Дирекція, а которая (борба) можетъ прибрести широкіи розмѣри съ весьма опасными, въ обще цѣліе Заведеніе потрати могучими послѣдствіями.

За вексли Левензона на зр. 2700 — повтаряю, що тільки были зложени у мене яко

депозитъ, о чомъ убѣдился лично г. Щуровскій изъ власнихъ словъ Левензона, который узнавъ о переходѣ его вексельѣ дорогою на силія въ руки Дирекції Заведенія сказалъ явно г. Щуровскому въ присутствіи нѣсколькихъ лицъ:

"Ich wiederhole auch jetzt noch, dass ich meine Wechsel nur dem H. Zahajko als Detr. übergeben habe."

Припустимъ однакъ, що я быль и въ будлѣ, почемуже Дирекція не постаралася вывести мене изъ того или поинформовати належито въ томъ взглядѣ и почему г. Щуровскій не хотѣлъ потрудитися съ мною до адвоката для точного переконання по чій сторонѣ истина а по чій ни? Я писаль ажъ двѣ дописи относительно сихъ вексельѣ, зачѣмже Всеп. Дирекція не отвѣтила на жадную изъ нихъ? Обстоятельство тое принуждаєтъ мене поневолю подозрѣвати Всеп. Дирекцію о злонамѣреніи къ маѣ въ такомъ смыслѣ: Немогучи мнѣ доказати ничего дорогою посуждєнія мене о дефравдацію и обманъ, хотѣла погубити іншимъ образомъ а именно: спроводовати черезъ самовольну (впрочемъ совсѣмъ излишнюю) выдачу себѣ чужихъ, у мене депонованихъ вексельѣ легко послѣдовати могучое позваніе мене властителемъ оныхъ, Левензономъ, передъ судъ и самовольное распоряженіе ся, къ храненю нимъ передаваними мнѣ векселями, що значить только якъ споневѣренѣе — и попхнути мене по просту за кратки.

(Далі буде)

Оповістка.

XX. Звичайні загальні збори Товариства взаїмних обезпеченій

„Дністер“

відбудуться дні 12. і. ст. 1912 ві второк о год. 10 рано у власній салі при улиці Рускій ч. 20 у Львові з слідуючим дневним порядком:

1) Відчитаніе протоколу з XIX Загальних Зборів.

2) Звіт Дирекції і Надзвіраючої Ради та замкненіе рахунків за XIX адміністративний рік (1911).

3) Звіт ревізійної Комісії і уділене абсолюторії Дирекції і Надзвіраючої Ради.

4) Розділ білянсової надвізки за рік 1911.

5) а) Вибір 6 членів Надзвіраючої Ради на 6 літ на місце уступаючих,

б) вибір 5 заступників членів Надзвіраючої Ради на 1 рік,

в) вибір 3 членів ревізійної Комісії і 1 заступника на 1 рік.

6) Інтерпеляції учасників.

Перед Загальними Зборами відправить ся Служба Божа в церкві Успення Пресв. Богородиці о год. 8 рано.

Йосиф Онишкевич.

Президент.

ОГОЛОШЕННЯ.

Звичайні Загальні Збори Товариства кредитового „Своя Поміч“ створишина зареєстрованою обмеженою порукою в Миколаєві відбудуться дні 2. мая 1912. р. о годині 3. по полудні в комнатах Товариства з слідуючим порядком днівним:

1. Відкрите збори.

2. Відчитаніе протоколу з послідніх загальних зборів.

3. Звіт Дирекції з діяльності за рік 1911.

4. Звіт комісії контрольної з внесенем на уділене абсолюторії Дирекції.

5. Звіт з ревізії Товариства, переведеною через делегата Краївого Союза ревізійного.

6. Вибір 3 членів Ради Надзвіраючої.

7. Розділ зиску.

8. Внесення членів.

За Надзвіраючу Раду:

о. Василь Кузьмич, Антін Одноріз, предсѣдатель.

Андрій Секретар.

ПИСАНЯ

Першорядна

ШКОЛА

на

МАШИНІ

Хорберт Ерліх Львів, площа Смольки 4.

Склад машин до писання і американських

уладженій бюротових.

(40—50)

Вже вийшла брошуря п. з.:

В оборонії правди і чести,

відповіди радн. Двора Ол. Барвінського, д-ра К. Студинського і д-ра

Ос. Маковея на напасті „Діла“. Стор.

99. 16-ки. Ціна 50 сот. Набути можна

в книгарні Наукового Товариства ім.

Шевченка у Львові, Ринок число 10

Галі оказійна Doroteum у Львові

лише при ул. Ліндого 6

(бічна Коперника)

продажає з вільної руки без

ліцензії

вживані і нові меблі, що походять із спадщі нових, конкурсовых мас, з лікітаций і з приватних домів чи то з підлінної повдовіння, перенесена, вилізу, або інших родинних відносин. Тепер є такі предмети дешево до набуття: 2 фортеці, кілька італійських, спальних і сальонів, бюрів і канцелярійні уладженія, уладженія музических покояв кавалерійських, шафи на книжки, бюрка, бібліотеки, крісла, кресла, столи-отомани, софи, канапи, зеркала, лампи, годинники, перські і інші дивани, портири, тири, образи, мідорита: старинності, мебліки, порцеляни, огнетрівали каси, машини до писання, машини до шитья, мояжні меблі, зелінблішані, як і загалом усіякі бюріві уладженія по дуже низких, аж до здивування цін.

ЗАМІТКА. Відпродуючи свої домові уладженія платити найсолідніші ціни, підагоджуючи заміни, виміни та переховання.

—DOROTHEUM, ЛЬВІВ, ул. ЛІНДОГО 6 (бічна Коперника). Порозуміння в провінцію листово, (23—30)

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ

„ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20, — Станіславів, ул. Смольки 1,

Перемишль, Ринок 26.

Удержує найкращий вибір всіх церковних річей.

— Злучила найлучших артистів для виготовлення іконостасів, престолів, кивотів і др.

Приймає у Львові золоченія чащ і всікі направки.

З днала досі загальні призначення.

360(80cc)

до
АМЕРИКИ
КАНАДИ

найліпше перевозити

Лінія Кунарда
у ЛЬВОВІ ул. Городецка 99.

Ціна переправи кораблем 220 корон за дорослі особи разом з поголовним податком, а 120 К за діти понизше 12 літ з погол. подат.